

Служба „Преса
и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 91/17
Люксембург, 6 септември 2017 г.

Решение по съединени дела C-643/15 и C-647/15
Словакия и Унгария/Съвет

Съдът отхвърля жалбите на Словакия и Унгария срещу временния механизъм за задължително преместване на търсеци убежище лица

Този механизъм допринася ефективно и пропорционално, за да могат Гърция и Италия да се справят с последиците от миграционната криза от 2015 г.

В отговор на миграционната криза, засегнала Европа през 2015 г., Съветът на Европейския съюз приема решение¹, за да подпомогне Италия и Гърция да се справят с масивния приток на мигранти. Това решение предвижда преместването от тези две държави членки в рамките на период от две години на 120 000 души, които очевидно се нуждаят от международна закрила, в останалите държави — членки на Съюза.

Обжалваното решение е прието на основание член 78, параграф 3 ДФЕС, съгласно който „[в] случай че една или повече държави членки се намират в извънредна ситуация, характеризираща се с внезапен приток на граждани на трети страни, Съветът, по предложение на Комисията, може да приема временни мерки в полза на засегнатата(ите) държава(и) членка(и). Той действа след консултация с Европейския парламент“.

Словакия и Унгария, които подобно на Чешката република и Румъния са гласували в рамките на Съвета срещу приемането на това решение², искат от Съда да го отмени, като изтъкват, от една страна, мотиви, че приемането му е опорочено от грешки от процедурно естество или свързани с избора на неподходящо правно основание, и от друга страна, че то не е годно да отговори на миграционната криза, нито е необходимо за тази цел.

В хода на производството пред Съда Полша встъпва в подкрепа на исканията на Словакия и Унгария, а Белгия, Германия, Гърция, Франция, Италия, Люксембург, Швеция и Комисията встъпват в подкрепа на исканията на Съвета.

В постановеното днес решение **Съдът отхвърля изцяло жалбите, подадени от Словакия и Унгария.**

Най-напред, Съдът отхвърля довода, според който е трябвало да бъде приложена законодателната процедура³, предвид факта че член 78, параграф 3 ДФЕС предвижда консултация с Европейския парламент, когато се приема мярка на основание на тази разпоредба. Във връзка с това Съдът приема, че законодателната процедура може да се прилага само в случай, при който разпоредба на Договорите изрично препраща към нея. Член 78, параграф 3 ДФЕС обаче не препраща изрично към законодателната процедура, така че обжалваното решение **може да бъде прието в рамките на незаконодателната процедура** и следователно представлява незаконодателен акт.

¹ Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (ОВ L 248, 2015 г., стр. 80).

² Финландия се въздържа при гласуването, а останалите държави членки гласуват в подкрепа на приемането на решението.

³ Обикновената законодателна процедура или специалната законодателна процедура, предвидени в член 289 ДФЕС.

В същия контекст Съдът е постановил, че член 78, параграф 3 ДФЕС позволява на институциите на Съюза **да вземат всички временни мерки, които са необходими**, за да се отговори ефективно и бързо **на извънредна ситуация, характеризираща се с внезапен приток на разселени лица**. С тези мерки може също така да се извършва дерогиране от законодателни актове, по-специално при условие че те са ограничени по отношение на тяхното както материално, така и времево приложно поле, и че нямат нито за цел, нито за последица да извършват замяна или изменение с постоянен характер на тези актове, като тези условия в случая са изпълнени.

Съдът също така уточнява, че тъй като обжалваното решение представлява незаконодателен акт, **приемането му не е било подчинено на изискванията, свързани с участието на националните парламенти и с публичния характер на обсъждането и гласуването в Съвета** (тези изисквания са приложими само за законодателните актове).

На следващо място, Съдът отбелязва, че времето приложно поле на обжалваното решение (а именно от 25 септември 2015 г. до 26 септември 2017 г.) е точно ограничено, така че временният му характер не може да бъде поставен под въпрос.

Освен това Съдът е постановил, че **заклученията на Европейския съвет от 25 и 26 юни 2015 г.**, според които държавите членки трябва да вземат решение „с консенсус“ относно разпределението на лицата, очевидно имащи нужда от международна закрила, „като се отчете конкретното положение на държавите членки“, **не са пречка за приемането на обжалваното решение**. Всъщност тези заключения се отнасят до друг проект за преместване на 40 000 души между държавите членки в отговор на миграционния поток, констатиран през първите шест месеца на 2015 г. Този проект е предмет на Решение 2015/1523⁴, а не на оспорваното в случая решение. Съдът добавя, че Европейският съвет не може в никакъв случай да изменя правилата за гласуване, предвидени в Договорите.

Съдът също така констатира, че макар да са били внесени съществени изменения в проекта за първоначално предложение на Комисията, по-специално свързаните с изпълнението на искането на Унгария да не фигурира в списъка на държавите членки — бенефициери от механизма за преместване⁵, и за квалифициране на тази страна като държава членка на преместване, **Парламентът е бил надлежно уведомен за тези изменения, преди да приеме резолюцията си от 17 септември 2015 г.**, което му е позволило да ги вземе предвид в посочената резолюция. Във връзка с това Съдът подчертава, че внесените след тази дата други изменения не са засегнали самата същност на предложението на Комисията.

Освен това Съдът е постановил, че **Съветът не е бил длъжен да приема обжалваното решение с единодушие**, макар че с оглед на приемането на горесцитираните изменения той е трябвало да се отклони от първоначалното предложение на Комисията. Всъщност Съдът е констатирал, че измененото предложение е било одобрено от Комисията чрез двама от нейните членове, които са били упълномощени за тази цел от колегиума.

Съдът също така приема, че предвиденият с обжалваното решение механизъм за преместване **не представлява мярка, която е очевидно неподходяща за постигането на неговата цел**, а именно да се помогне на Гърция и Италия да се справят с последиците от миграционната криза от 2015 г.

Във връзка с това Съдът счита, че **валидността на решението не може да бъде поставена под въпрос от ретроспективни преценки относно неговата ефективност**. Всъщност, когато законодателят на Съюза трябва да прецени бъдещите последици от нова

⁴ Решение на Съвета от 14 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция (ОВ L 239, 2015 г., стр. 146).

⁵ Унгария твърди, че е отказала да бъде квалифицирана като държава членка — бенефициер, от механизма за преместване, за да не бъде считана за държава членка, компетентна за разглеждането на молби за убежище, които е трябвало да бъдат подадени в държавата членка, в която мигрантите действително са влезли на територията на Съюза.

правна уредба, преценката му може да бъде отхвърлена само ако е явно неправилна с оглед на данните, с които той е разполагал към момента на приемане на съответната правна уредба. Настоящият случай обаче не е такъв, тъй като Съветът въз основа на подробно разглеждане на наличните към момента статистически данни е направил обективен анализ на последиците от мярката за разглежданата извънредна ситуация.

В този контекст Съдът по-специално отбелязва, че малкият брой извършени до момента премествания в приложение на обжалваното решение може да бъде обяснен със съвкупност от обстоятелства, които Съветът не би могъл да предвиди към момента на приемането му, **сред които по-специално липсата на сътрудничество от страна на някои държави членки.**

Накрая, Съдът констатира, че Съветът не е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че **преследваната с обжалваното решение цел не може да бъде постигната с по-малко ограничителни мерки. Така Съдът е постановил, че Съветът не е превишил широкото си право на преценка, когато е приел, че** механизмът, предвиден с Решение 2015/1523, който вече е насочен към преместването на доброволна основа на 40 000 лица, не би бил достатъчен, за да се отговори на безпрецедентния приток на мигранти през месеците юли и август на 2015 г.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106